

ŽIVOT FARNOSTÍ

ROČNÍK: V

BŘEZEN 2011

č. 3

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.

Pěstoun svatý Josef

Svátek svatého Josefa připadne vždy do postní doby. Ta také určuje vnější oslavu tohoto svátku. Také u nás pouť mužů na Svatém Hostýně je vsunuta spíše do soukromé sféry. Toto všechno charakterizuje osobnost svatého Josefa v dějinách spásy.

Svatý Josef stojí vždy jakoby v pozadí. V Písmu svatém je o něm jen málo zpráv. Není zaznamenáno ani jediné jeho slovo. Němý však nebyl. Jeho odpovědí na Boží slovo je čin. Tam, kde je v Písmu svatém zmiňován svatý Josef, vždy je to ve spojení s činem. Andělovo oznámení o plánu Boží spásy, do kterého Bůh vyvolil jeho snoubenku Marii - a Josef ji přijal k sobě. Cesta do Betléma a narození Ježíšovo, cesta do Jeruzaléma a setkání se stařečkem Simeonem a prorokyní Annou, útek do

Egypta, hledání Pána Ježíše v chrámě v jeho dvanácti letech. U všeho je Josef, vždy v pozadí, ale vždy připravený konat.

Můžeme namítnout, že Bůh si přece svatého pěstouna Josefa vyvolil právě k těmto činům a vyzdobil jeho nitro k tomuto úkolu pokorou a láskou. Ano, tak jako si vyvolil Pannu Marii a její nitro vyzdobil svatostí a milostí, tak i Josefa. A tak jako u Marie anděl čeká, až ona řekne své ANO, tak i od Josefa Bůh žádá souhlas s jeho vůlí. Josef odpovídá vždy s pokorou a činem.

Také nás si Pán vybral, abychom se stali dětmi Božími, dal nám k tomu vybavení a počítá s každým z nás v dnešním světě, který je přesycen slovy, říkáme - inflace slov. Právě možná od tebe čeká konkrétní čin, kterým odpovíš na Boží výzvu. Dnes je slov mnoho, ale činů málo.

Postní doba je pro každého z nás tou vhodnou příležitostí, abychom z Kristova kříže slyšeli jeho slovo, které nás vybízí k činu. Vhodná příležitost k tomu bude zvláště při našich nedělních pobožnostech křížové cesty, které budou obsahově zaměřeny na jednotlivé stavy, aby každý z nás mohl zaslechnout tu Boží výzvu. Chce to jen přijít a naslouchat...

Užitečné prožití postní doby jako přípravy na setkání s Kristem zmrtvýchvstalým ve Svátosti oltářní přeje všem farníkům P. Jan

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše

přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svátý otec a naši biskupové pro měsíc březen:

Úmysl všeobecný: Aby národy Latinské Ameriky zůstávaly věrné evangeliu a velkoryse přispívaly k sociální spravedlnosti a velkorysosti.

Úmysl misijní: Aby Duch Svátý dával světlo a sílu křesťanským společenstvím věřících, kteří jsou pronásledováni nebo diskriminováni kvůli evangeliu.

Úmysl národní: Za pochopení závazného podílu všech pokřtěných na misijním poslání církve a za vytváření pouta jednoty mezi všemi, kdo se z vody a Ducha Svatého znovu narodili a oblékli v Krista.

Z FARNÍCH MATRIK :

Svou společnou cestu životem před Božím oltářem začali v únoru 2011:

Ondřej Mañas Dolní Lhota
Marie Pavelková Dolní Lhota

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v únoru 2011 přijali:

Nikolu Majzlíkovou Sehradice
Miroslava Půla Sehradice

V měsíci únoru odešel na věčnost a byl pohřben:

10. února:

František Urubek 60 let
Loučka 90

*Odpočinutí věčné dej mu, Pane,
a světlo věčné ať mu svítí.
Ať odpočívá v pokoji.*

Postní zamyšlení

Kameny vin

Téma z Písma:

Tu přistoupil Petr k Ježíšovi: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmdesát sedmkrát.“ (Mt 18,21-22)

„.....A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od Zlého.

Jestliže totiž odpustíte lidem jejich poklesky, odpustí také vám váš nebeský Otec; ale když lidem neodpustíte, ani váš Otec vám neodpustí vaše poklesky.... „ (Mt 6,13-15)

VARIACE

Říká-li se obrazně o Holanďanech, že se rodí na kole, lze říci v tomto smyslu o každém člověku, že se rodí s nůši na zádech. S nůši, do které se nám celý život sypou kameny naší minulosti. A vzhledem k tomu, že mezi námi není nikdo, kdo by vlastní minulost neměl, jsou naše nůše více méně zaplněné až

po okraj. A minulost, dovolím-li si na ni pohlédnout jako lékař, je svým způsobem nemoc. Nemoc, na kterou se sice neumírá, ale pod jejíž tíží se člověk ohýbá, skomírá a která dokáže ochromit jeho cestu ke smysluplnějšímu životu.

Zmiňovanou chorobu tvoří kameny vin, které nám do nůše padají. Dělí se na dva druhy: našich vin, kterými hřešíme proti Bohu, bližnímu a sobě, ale i cizích vin, které jako balvany přiletí od našeho okolí a zraní nás. Po čase oba druhy kamenů vyplní obsah nůše a začnou postupně zavalovat nás samotné. Pomalu, ale jistě. Od paty po kolena, do pasu, až jsme zavaleni do vlastního hrobu přikrytého kamennou mohylou.

Člověk – ať mladý nebo starý – cítí, že je toho na něho už nějak moc, že se potřebuje zbavit minulosti, a začne volat o pomoc. Někteří se v takové chvíli obrací k alkoholu nebo drogám, jejichž chemické vzorce mají kameny rozbít, jiní otvírají dveře psychologických a psychiatrických ordinací a žádají o rady nebo o pilulky. Další utápějí minulost v nepřetržité zábavě.

Pamatujme ale, že svěříme-li svoji minulost psychologovi, bude nás učit, jak na ni zapomenout, svěříme-li svoji minulost psychiatrovi, předepíše nám nejspíš tabletky na spaní.

Domnívám se a mám s tím i zkušenost, že existuje ještě lepší cesta než výše uvedené. Cesta ke zpovědníci. Svěříme-li totiž svoji minulost Ježíši Kristu, uzdraví ji.

Ti, kteří chodí do zpovědnice už dlouho a pravidelně, mohou – a nad tím se každý zamysleme – propadnout určité zpovědní rutině. Spočívá v tom, že se postupem času vybereme pár vlastních hříšků, pár malých kamínků z celé veliké nůše, coby stavební materiál k postavení tradičního zpovědního vyznání. A už se nezamýšlíme nad tím, že život přináší den co den nové události a nové situace, kde se můžeme dopouštět skutků, které mají rozměr kamenolomu.

Mimo to bychom se měli my všichni konečně zamyslet nad obsahem jedné věty, kterou nás naučil samotný Kristus. V Otčenáši se modlíme, aby nám Bůh odpustil naše viny v takové míře, v jaké jsme je my odpustili našim viníkům. A to je vážná věta. Je to jediná věta z celého Otčenáše, která je následně Ježíšem zdůrazněna v dalším rozvinutí textu této modlitby.

Nevysypávat tedy ve zpovědnici z nůše jenom kamení, které jsme do ní naházeli sami, ale před zpovědí vysypat před Boží tvář i kameny, které nás udeřily do tváře a přiletěly z rukou lidí, kteří žijí kolem nás, a my jsme nebyli ochotni jim odpovédět chlebem.

Žijeme v čase, kdy vstupujeme do prostoru postní doby. Doby, která je určena především k tomu, abychom v ní vysypávali své nůše plné kamení. A nejen to, ale abychom právě v ní vylezli také z vlastních hrobů, abychom odvalili kameny z vlastních pohřebišť a spolu s Ježíšem vstali o velikonoční neděli k novému životu.

(ze Zápisníku potulného kazatele podle Maxe Kašparů zpracoval V. Ulrich)

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Stanislava Gottwalda, faráře a administrátora zdejší farnosti v letech 1971 – 1983

„Dohodli jsme se, že se dohodneme“, tak zněla zpravidla lakonická odpověď P. Stanislava, doprovázena jeho mírným úsměvem na naše dotazy, jak probíhají rozhovory mezi Svatým stolcem a československou vládou. Tehdy, počátkem 70. let při příležitosti svěcení nových biskupů se vatikánská delegace vedená A. Casarolim a G. Chelim setkala s Matějem Lúčanem, místopředsedou federální vlády zodpovědným za věci církevní, stejně jako s K. Hružou. Při těchto rozhovorech oznámili papežovo rozhodnutí zveřejnit jmenování Štěpána Trochty kardinálem, jež bylo učiněno „in pector“ již v roce 1969. Stalo se předmětem hojných výčitek z čs. strany. Stát tehdy skutečně triumfoval nad církví. Dokládá to i Tomášková bezmocnost při oslavách milenia založení pražského biskupství v r. 1973. Hlavním leitmotivem oslavy, s jejíž přípravou se začalo již v r. 1967, mělo být začlenění podnětů II. vatikánského koncilu do života církve a znovuzpovědní hlavy církve. Oslavy se omezily pouze na Prahu, ostatní diecéze se k ní nepřipojily (J. Vrana je zcela ignoroval). Podobným neúspěchem skončilo v ČSR (zvučle státní moci) milostivé léto 1975 či svatořečení Jana Nepomuka Neumanna v r. 1977.

Obsahem dalšího jednání 16.10.1974 byl čs. požadavek odvolání 4 tajně svěcených biskupů z ČSR – J. Ch. Korce, F. M. Davídka, P. Dubovského a V. Bošanského. Svátý stolec požadoval jmenování řádných sídelních biskupů. Nová navrhovaná jména případných biskupů nebyla státem akceptována. Za celé období neúspěšného vyjednávání bylo do biskupského úřadu navrženo více než 100 kněží. Na dvou setkáních v červenci 1976 v Praze došlo ke shodě v otázce hranic diecézí a slovenské církevní provincie a ve jmenování kardinála Tomáška pražským arcibiskupem.

Období pontifikátu Pavla VI. se tak uzavíralo s následující bilancí: vysvěcení 4 nových biskupů, z toho přinejmenším dvou zjevných spolupracovníků komunistického režimu, sladění diecézních hranic se státními a vznik nové provincie na Slovensku, jmenování Františka Tomáška nejprve kardinálem a poté pražským arcibiskupem.

P. Stanislav již v roce svého příchodu do naší farnosti začal iniciativně obecně ve velké šíři realizovat své záměry v různých směrech. Pokračuje za ochotné spolupráce s farníky v rekonstrukci farní budovy. Vedle pokojíku zbudována nová koupelka, chodbička, WC, kotelna s prádelnou. Z kotelny jedny dveře do dřevníku, druhé ven (na popel). Hlavní chodba pokryta pěknou dlažbou (lepený mramor). Po pravé straně chodby znovu zřízena farní kancelář (i s vodou). V kuchyni, kanceláři a pokojíčku na nové dlažby betonové položena guma, stejně tak upraveny schody do patra. V přízemí i patře přistaveny verandy, náhoře část otevřená. V patře přepažen archiv a pořízena nová koupelka a WC. Do celé budovy zavedeno ústřední topení (32 000 Kčs), voda (na 6 místech a 2 WC). Vodoinstalační práce stály 19 000 Kčs. K farnímu inventáři zakoupeno: 1 lednička na 120 l (3 900 Kčs), 10 chromovaných židel, 1 rozkládací stůl a stůl na psací stroj v ceně všechno 5 240 Kčs, elektrický sporák za 2 800 Kčs, kuchyňská linka (5 000 Kčs). Farní budova je nyní zdravá, teplá a důstojná zbožné farnosti. Při adaptaci pracovali natrvalo: 1 zedník (Zahradník) a 1 pomocný dělník (p. Čech). Ostatní chodili nepravidelně, ale celkem velmi ochotně, zvl. ze Slopného. Udělali práci v hodnotě aspoň 50 000 zdarma. Někdy přišlo až 10 lidí (ministranti, studenti a dospělí). Považovali to za svou povinnost. Elektroinstalační práce (celé nové vedení v přízemí provedli otec a bratři Raškovi zdarma. Podobně izolaci topení Martin Holly. Tesařské a stolařské práce otec a syn Urubkové. Malířské práce brátra Pochylí. Celkem se pracovalo asi 4 měsíce. Bez telefonu, auta, ochoty lidí a Boží pomoci by se to nabylo povedlo. Deo gratias za vše a všem!

Na vesnických kaplích se usilovně spravovalo (P. Drozd opravy nepovolil, aby se peníze soustředily více na zdejší kostel).

Ploština: odvodnění pozemku kolem kaple, oprava schodiště, položení terasové dlažby v přístavku u vchodu, oprava vnější fasády, pokrytí střechy plechem, nátěr věže, okapových rour a říms – klempířské práce 12 548 Kčs, dlažba 984 Kčs, barvy 148 Kčs – celkem 13 744 Kčs. Odpracováno celkem 1 045 brigádnických hodin.

Vysoké Pole: kaple odvodněna, vyrovnána – nakláněla se, vybetonován odpad vody nákladem cca 2 000 Kčs. Hodně brigádnických hodin.

Slopné: nátěr střechy – 2 100 Kčs, postaven hromosvod, pořízen ambon, položen beton před kaplí na venkovní oltář – celkem 4 650 Kčs.

Před velikonoce přišlo ke sv. zpovědi 1 400 penitentů, při ador. dni na Krista Krále 1 200 (špatné počasí). Mše svatě se slouží už skoro celý rok u provizorního obětního stolu – versus populum (směrem k lidu).

1972 – v tomto roce byl učiněn poslední pokus o rozšíření dosavadního hřbitova. Už bylo dojednáno s Krajskou památkovou péčí Brno – že po souhlasu MNV (Místního národního výboru) – dají rovněž souhlas s rozebráním tzv. Hradiska. Na zásah některých činitelů na Okresním nár. výboře musel však nový Národní výbor a tedy i farní úřad od realizace upustit. Jako hlavní důvody bylo uváděno, že do stavby nového hřbitova bylo již investováno cca 150 000 Kčs. Také hygienici se stavěli proti rozšíření stávajícího hřbitova.

Práce v kostele: Bylo dokončeno zasklení barevných oken (hlavně sv. Václav, sv. František, P. Maria), zapláceno cca 10 tisíc firmě z Prahy. Do všech lavic pořízeny potahy nákladem 7 760 Kčs. Provedena očista půdy a schodů v kostele. Na brigádu došlo asi 20 mužů.

Od 26.6. se koná vždy „společný křest“ dětí v poslední neděli v měsíci. K velikonoční zpovědi (6 zpovědníků) přišlo cca 1 500 osob – podobně na Krista Krále. Slavnost Božího těla se konala pouze v kostele – průvod od hlavního oltáře ke dveřím a družičky dělaly špalír – byla to slavnost důstojná, lepší než po náměstí, k čemuž už není podmínek ani povolení. Od července bývá občas před hrubou Asperges. Před I. pátkem (I. středa) chodí vypomáhat otec kapucín Fidél z Fryštáku.

Práce na faře – byla provedena omítka a dána nová střecha (plech na hospodářskou budovu ve dvoře – cca 15 000). Prostor pod bývalou stodolou byl urovnán a slouží jako hřiště a hokejové pole pro ministranty, kteří také postupně se vpravují do funkcí : lektor, cantor.

Mgr. Vladimír

Měřínský

(pokračování příště)

O včelách a lidech.

Může se člověk – pán tvorstva – poučit chováním obyčejného hmyzu?
Myslím, že to rozhodně stojí za zvážení. Tak tedy například:

Kromě pověstné pilnosti mají včely i řadu jiných vlastností a jednou z nich je nezdolnost. Sotva na jaře začnou z prvních kvítků nosit nektar, už chodí okolo úlu včelař a jámle ho zpracují na med, seberegim ho. Včely se zase pustí do usilovné práce, ale dopadne to stejně. Včely to ale zkusí znovu a znovu. Dukud je totiž naděje že to vyjde, tak si ji včely rozhodně nenechají ujít.

Pokud nám všechno v životě klope – nemáme problém. Takové období ale v životě člověka zpravidla netrvá dlouho: plány se začnou hatit, lidé na které jsme spoléhali nás zradí, ekonomika jde cik, když by měla jít cak, třeba jsme ztratili zdraví, nebo práci, nebo se naše plány na klidný rodinný život hrouť jako domeček z karet. Podobných „průšvihů“ má život ve svém arzenálu nepočítaně.

Když život nevychází podle plánu, možnost vzdát se začne vypadat jako sladká úleva:

- tohle manželství je namáhavé. Chci prostě pryč. Nebo aspoň skončím se snahou pro něho něco ještě udělat
- snažit se dodržovat rozpočet je příliš těžké. Budu utrácet a případně si vypůjčím.
- tahle práce není tím co jsem chtěl dělat. Myslel jsem, že to bude jednodušší, nebo výnosnější.

Myslím, že toho nechám.

Zastavit se a dát si kafe je vždy jednodušší, než zatnout zuby a uběhnout další kolo, nebo ve zlosti vyběhnout z pokoje je vždy jednodušší, než zůstat a hledat řešení konfliktu. Kdysi se ptali pouštního otce Antonína: „Co musí člověk dělat, aby se líbil Bohu?“ První dvě rady se týkaly Božích přikázání a byly všem známé, ale ta třetí byla překvapující: „Kdekoli se ocitneš – neodcházej lehce!“ Myslel tím, že odchod bude vždy z krátkodobého hlediska vždy přitažlivější. Z dlouhodobého hlediska ale mají lidé, kteří lehce odcházejí tendenci se stále vzdávat.

A tak příště až budeme mít sto chutí s „tím“ praštit, vzpomeňme si na včely, zatněme zuby a zkusme uběhnout ještě jedno kolo.

*Použity myšlenky Johna Ortberga
připravil Pavel Mačka*

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

Sněmovní text č. 8

Věříme, že navazujeme na pozoruhodnou tradici všech těch, kteří se ptali před námi, když usilovali o přijetí koncilu v obdivuhodném díle liturgické reformy (od r. 1965) a o obnovenou komunikaci při novém nasazení v Díle koncilové obnovy v krátké době Pražského jara 1968. Navazujeme na program Desetiletí duchovní obnovy národa, na mnoho dalších veřejných a neveřejných aktivit vynikajících jednotlivců, společenství a skupin v disentu, laiků, kněží, řeholníků a řeholnic, které vyústily v dar svobody po r. 1989, kdy byl pád komunistického režimu pro věřící zpečetěn památnou první návštěvou papeže Jana Pavla II. v naší vlasti.

Tato kapitola sněmovního textu je zaměřena na Druhý vatikánský koncil, jenž patří bezesporu k nejvýznamnějším událostem světové církve 20. století. Šíře, hloubka a souvislosti s ním související ohromuje každého, kdo se tímto historickým dokumentem chce nebo chtěl by se zabývat a ho studovat.

Zde je třeba se zamýšlet a jít „ad fontes“ – k pramenům snažení o prohloubení života církve, ke skutečnostem, které se v naší církvi vyznačují určitými změnami. Koncil se koná v letech 1962 – 65, kdy jako Summus Pontifex ve svých 77 letech je na Stolec Petrův zvolen 28.10.1958 arcibiskup a patriarcha benátský, kardinál Angello Giuseppe Roncalli, který přijal jméno Jan XXIII. Když 25. ledna 1959 předstoupil před kardinály v chrámu sv.

Pavla za hradbami s návrhem konání 2. vatikánského koncilu, překvapil tímto neočekávaným záměrem celý svět. Vysvětlil jeho cíl shromáždění: církev se musí přizpůsobit potřebám doby; užil slova „aggiornamento“ otevření se církve. Je to zajisté vrchol jeho činnosti z hlediska ekleziálního. Z hlediska sekulárního se zapsal do světového dění vstupem i na scénu mezinárodní politiky. Byl hluboce znepokojen obnovením „závodů“ v nukleárním vyzbrojování, k němuž došlo v důsledku vzrůstu napětí mezi SSSR a USA po vztyčení berlínské zdi. Obrátil se tedy 10. září 1961 v rozhlasovém poselství na představitele obou supervelmocí s výzvou, aby hledali možnosti odzbrojení a zvolili cestu „svobodného a loajálního jednání“. Odpověď přišla ze strany, odkud to stěží kdo očekával. 25. listopadu, v den papežových 80. narozenin, poslal Nikita Chruščov Janu XXIII. blahopřejný telegram. Tak bylo prolomeno mlčení, které mezi Vatikánem a Moskvou trvalo již od roku 1917. Sovětský představitel zdůraznil, jaký dojem na něho udělalo papežovo varování před nukleární katastrofou. O necelý rok později, v momentě, kdy krize vyvolaná raketami s atomovými hlavicemi na Kubě přivedla svět na okraj jaderné války, adresoval Jan XXIII. 25. října 1962 Američanům i Sovětům výzvu, aby přistoupili k jednání o mírovém řešení problému a účinně mezi nimi prostředkoval i neoficiálně. Mezi historiky panuje shodné mínění, že papežova intervence byla pro odvrácení katastrofy velmi výrazná, ne-li rozhodující. Tato událost se odehrála v době, kdy druhý vatikánský koncil již zasedal. (Za co vše mu má být dnešní svět vděčen ...?)

Naše fundamentální téma je však koncil a jeho geneze. Již Pius XII. svým veřejným vystoupením i dokumenty se obracel nejen k vnějšímu světu, ale také „dovnitř“, k věřícím své církve. V mnoha případech se ovšem oba směry jeho projevů různě mísily nebo prolínaly, což se dělo i tehdy, když se obracel k věřícím při církevních slavnostech nebo v rozhlase a televizi anebo když přijímal v Římě poutníky nebo jiné hosty.

Pius XII. po 2. světové válce, kdy do Říma na náboženské slavnosti nejrůznějšího druhu jako milostivé léto, Svatý rok přicházely do věčného města již ne tisíce, ale miliony poutníků, ve svém vánočním poselství před zahájením milostivého léta zdůraznil, že nemá jít o hlučný svátek, záminku ke zbožným roztržitostem, ani marnivé vynášení katolických sil, jak tomu rozumí svět, který prohlašuje za veliký úspěch chvilkový souhlas davů. Svatý rok (...) má být rokem velikého návratu k Bohu a odpuštění v době odpadu a vin nedávných dnů. V každém případě byl rok 1950 vrcholem pontifikátu Pia XII. – vyhlášení dogmatu o nanebevzetí Panny Marie, 1.11.1950 – a v jistém smyslu také předělem, který vyznačil určitou změnu v papežových postojích. Na řadě příkladů lze poukázat na jeho snahu vymanit církev z izolace od okolního světa a přiblížit hlásání její nauky modernímu způsobu myšlení. Přípravoval tak dílo, jehož se později s úspěchem podjal druhý vatikánský koncil. Zejména jeho ctihodný nástupce Jan XXIII., jenž byl také vybrán „jen“ jako „přechodný“ papež. Délka jeho pontifikátu neodpovídá jeho významu jako papeže. Otevřel církvi nové a důležité cesty do budoucnosti. Na začátku svého pontifikátu stanovil 3 úkoly: prvním bylo konání synody města Říma. Druhým úkolem bylo vytvoření nového církevního zákoníku (CIC). Třetím úkolem bylo svolání 2. vatikánského koncilu. Jeho neobvyklost vyjadřovala pevnou vůli Jana XXIII., že ke změnám dojde a že nezůstanou na povrchu. Vyjádřil ji už ve svém inauguračním projevu 4.11.1958, v němž prohlásil, že se mýlí ti, kdo v papežově osobě hledají státníka, diplomata, učence, organizátora života lidského kolektivu anebo člověka, jehož mentalita je otevřena veškerým formám pokroku moderního života. Zdůraznil: „Bereme si především a zvláště k srdci úkol pastýře celého stáda“. Po třech papežích – diplomatech měla katolická církev mít v čele opět papeže – pastýře.

Na závěr tohoto příspěvku poznámka: při sledování pořadu v TV Noe o P. Dietrichovi Bonhofferovi, knězi – antinacistovi, popraveném v dubnu 1945 nabízí se určitá paralela mezi jeho názory, které vykrytalizovaly v krutých životních podmínkách koncentračního tábora, kde byl internován a mezi záměry, plynoucími z informací o průběhu volby nového papeže po smrti Pia XII. Totiž část kardinálského kolegia v konkláve si přála, aby v politice Svatého stolce došlo k více či méně pronikavým změnám. A o to šlo již dříve i P. D. Bonhofferovi. Píše: „Jdeme vstříc náboženské době. Jak je třeba hlásat křesťanství ve „světském“ světě? ... Být křesťanem znamená být člověkem určitého druhu, znamená jednat určitým způsobem – pro druhého člověka. Nejde o to hledat Boha mimo svět, nýbrž o uskutečňování Boha ve světě. S Bohem se setkat a Boha zakusit mohou jen ve světě. Hlavní úkol církve spočívá v tom, aby se starala o svět, aby působila ve světě – ne že by neexistovala žádá transcendence, nýbrž proto, že v Kristu se Bůh stal člověkem, stal se světem. Proto se křesťané musí starat v tomto světě o tento svět“. A bývalý profesor Ratzinger, současný papež Benedikt XVI. je dokladem, že novější katolická teologie není primárně akademická, nýbrž že je záležitostí živé církve. /W.Göller in 2000 let křesťanství/.

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

O počátcích kapličky Panny Marie v Sehradcích

Když tak přemýšlím, jak začít, vždycky mi do mysli vstupuje Panna Maria, naše nebeská Matička, která nám poslala do našeho dvora mladého, asi 22letého postiženého chlapce, který se v kleče u křížku před našim domem modlil. A tady to vlastně jako příběh začíná:

Po modlitbě u křížku k nám do dvora přišel, že jede ze sv. Hostýnka a prosil o nocleh. Toto všechno se odehrálo na dvorku, kde v tu dobu byla moje žena, která s touto prosbou přišla za mnou. Překvapivé to bylo, ale slovo Hostýn je pro nás dostatečná záruka, abychom tuto prosbu neodmítli. Také proto, že první pátky v měsíci trávíme u Matičky Hostýnské. Po večeri a vyspání jsme se ráno dozvěděli, že se jmenuje Pepík a že sám neví, jak se ocitl u křížku a u nás a že byl velice unavený. Žena mu ještě něco přibalila na cestu a Pepík odešel. Ale ještě než se vydal na cestu, svěřil se nám, že velmi často navštěvuje

poutní místo na Slovensku, a sice Turzovku.

A tu se nám to začalo rozjasňovat. Manželka se přihlásila na pouť do Itálie, do Montichiari, k Panně Marii „Mystické růži“, kde v průvodu – když nesla sochu Panny Marie – jí tato začala plakat v náručí.

Po této nevšední události nastal měsíc máj, zasvěcený Panně Marii, a jak je dobrým zvykem v katolických rodinách, nastaly tzv. „májové“ – a přitom i deštivé počasí. Přišla sousedka, jestli by se mohli modlit růženec u nás pod nástřeškem u kříže. Modlení probíhalo celý květen a na konci jsme se domluvili, že bychom v modlitbách růžence mohli pokračovat a utvořili jsme modlitební skupinu. Protože nevlidné počasí pokračovalo i v červnu, dohodli jsme se, že se zatím budeme modlit v bývalé hospůdce, kde jsme pobývali zhruba měsíc, a kde se nás pravidelně scházelo až 26 ze Sehradic, Dolní Lhoty a Horní Lhoty. Po měsíci jsme se však definitivně přestěhovali do přistavené místnosti za hospůdkou, kde dříve přespávali pracovníci soukromé firmy ze Slovenska. Po kontaktech manželky s Německem díky Itálii získaným známostem s paní Martou Moravec, kontaktní osobou na výrobce soch „Maria rosa mystika“ a pomocí otce děkana Můčky jsme dostali tuto 70ti centimetrovou sochu do vlastnictví modlitební skupiny.

Návštěvy otců děkana i kaplana P. Tomáše Strogana byly dosti časté. V té době nás navštívili také další významní kněží jako byl P. František Lízna, věčný poutník a autor několika knížek z poutních cest od Španělska až po Ukrajinu. P. Radek Maláč, bývalý kaplan z Luhačovic, který nám podal svědectví svého obrácení v Medžugorji a velký propagátor tohoto mariánského místa. P. Tomáš také několikrát vzpomněl na možnost sloužení mše sv. v této tehdy ještě modlitebně. O. Tomáš, o. Jan i slečna H. Šimoníková upozornili otce arcibiskupa Jana na možnost uchovávání eucharistie v Sehradcích v modlitebně v objektu rodiny Machů. Zde už se to dávno začalo měnit. Nejdříve malá kaplička Panny Marie Lurdské, dále dřevořezba 80ti cm kříže, dřevořezba reliéfu hlavy umučeného Krista, oltář, svatostánek a sezení pro 37 osob. Ze Slopného jsme dostali od rodiny Váňové obraz Královny nebes s Ježíškem, který pro přerámování visí po levé straně svatostánku. Po vyklizení skladu vznikla sakristie s možností zpovědní místnosti a jako zázemí pro sloužení mše svaté.

V říjnu 2008 přijel otec Jan z Olomouce od arcibiskupa s tiskopisy k legalizaci kapličky. Po vypsání potřebných dokumentů, s prosbou o svěcení na Boží Narození – to nebylo momentálně možné, jsme dále čekali a modlili se za úspěšné dokončení procesu svěcení kapličky. Našeho termínu jsme se sice nedočkali, ale v březnu 2009 přišel otec děkan z konsistoře s potvrzením a žádostí o určení termínu jeho konání. Ve společenství a s otcem děkanem jsme určili 8. květen 2009 na den státního svátku.

Situace se pro naši rodinu začala komplikovat. Ve středu svatého týdne přišla tvrdá rána. Z Baťovy nemocnice telefonovali o pozitivním nálezu mé ženy s jediným řešením, a to operací. Zrovna na termín svěcení kaple. Bylo v ní potřeba dodělat věčné světlo na svatostánek, rozvod elektřiny, pro varhany, ozvučení, chyběly schody do kaple a bylo třeba navést lavice na sezení venku. Všechno se dobře zvládlo.

Na 8. května, jak jsme se později dozvěděli, měl otec arcibiskup pozvání do Prahy na Hrad ke státnímu svátku. On ale raději přijel k nám do Sehradice. Je škoda, že dost věřících chybělo, hlavně ze Sehradice. Přesto přišlo kolem stovky vděčných lidí. A když otec arcibiskup Graubner při vítání účastníků svěcení řekl „Vítám Vás zde v Sehradících v kapličce, ale co říkám – v katedrále“, nezůstalo ani jedno oko suché. Tak Panna Maria, matka církve, dokončila toto dílo. BOHU DÍKY.

/Jan Machů, Sehradice/

Postní doba nás vybízí k usebranosti a k připomenutí lidské pomíjivosti. Zveme Vás na společné prožívání a rozjímání tématicky zaměřených křížových cest o postních nedělích.

13.03. - senioři

20.03. - prvokomunikanti

27.03. - ženy a Společenství matek

03.04. - schola a ministranti

10.04. - svěcení KC ve Vys.Poli

17.04. - manželé

Každý máme kolem sebe někoho, za koho a s kým je dobré se modlit. Kolik hodin prosedíme u televize, u počítače, nebo jen tak? Najděme si jednu hodinu za týden a raději ji obětujme tomu, koho máme rádi – pro povzbuzení, pro posílení víry, pro Krista!

Tento čas, strávený s Kristem na jeho křížové cestě a mezi bližními, je velmi dobře a plně prožitý čas v naší cestě víry...

Rozhovor pro farní měsíčník:

P. Mgr. Pavlem Jagošem

Co znamená jeden rok v životě člověka? Obecně vzato, jde vcelku o poměrně krátké údobí – třeba zrovna takové, po které působil v naší farnosti P. Pavel Jagoš, tehdy čerstvý novokněz. Čas, který může utéct jako nic, anebo – jak tomu bylo i v případě otce Pavla – může být maximálně využitý a naplněný.

Tenkrát nám to možná ani tak nepřišlo ..., vidíme až teď, po letech, jak to obvyčejně bývá, kolik toho stačil udělat při své práci s dětmi. Jeho jméno zůstane provždy spojeno s počátky dětských mší svatých (a podotýkám, že velmi oblíbených), prvním dětským společenstvím, nezapomenutelnými divadelními scénkami, tábory, zvanými Malá Antiochia anebo vydáváním časopisu pro děti a mládež nesoucím stejné jméno.

To všechno bylo ale tenkrát... Kam však směřovaly kroky otce Pavla po té, co opustil Újezd? Kde a jak dál rozvíjel a rozvíjí svou pastorační práci? Tak právě o tom nám bude dnes vyprávět on sám.

Míst, kde jste, otče, zahajoval svou kněžskou dráhu, bylo celkem dost, že?

Ano. Za prvních pět let kněžství jsem prošel čtyři místa: Újezd, Holešov, Svitavy a Slavičín. Pak jsem „zakotvil“ v Rychnově, kde mi běží už jedenáctý rok.

Když to hodně zjednodušíme, vyrůstal jste na Moravském Slovácku, po studiích pokračoval více méně na Valašsku a z toho přišlo pohraničí. Moc velký šok?

Ani ne... V jistém slova smyslu „pastorační v pohraničí“ jsem poznal jako bohoslovec skrze Antiochii v letech 1992 a 1993 (Vysoké Žibřidovice, Šumpersko), v návaznosti na to vznikly tábory Malé Antiochie (čili jsem se sem vracel); takže už v roce 1997, kdy jsem se stěhoval z Holešova do Svitav, tak trochu jsem měl povědomí, *do čeho* jdu.

Tady v Rychnově je to zas o trochu jiné; jednak malá vesnice (ne jedna, ale celkem tři), na faře hospodařím sám - čili z jisté části platí: co neudělám, to nemám ... Zpočátku to bylo náročné (bez zkušeného kněze, bez zajištěného stravování), ale už jsem si zvykl.

Jak vlastně vypadá život kněze v takovém kraji? Říká se, že to působí hodně na psychiku, ubíjí nadšení, bere energii, div ne nadějí ... Jak je to? S čím vším se musíte potýkat?

Ve srovnání s pastorační v „živé farnosti“ je tu podstatně víc volna. To určitě ne, že by nebylo co dělat, ale že JE TO NA MNĚ, JAK SI USPOŘÁDÁM, CO BUDU KDY DĚLAT. Jinde toto v mnohem větší míře „uspořádají“ farníci: přicházejí s návrhy, se svými potřebami, se svými problémy; nebo třeba také na žádost kněze: toto nebo ono je třeba udělat.

Tady naopak není nouze o to, aby např. 3-5 (občas i celých 7) dní v týdnu nevzkročila na faru ani noha - krom té mojí; úplně zkraje to byl docela šok. Potom ale se tu vystřídal několik lidí, „spolubydlících“ (někteří se ještě vraceli), ale dost často se ukázalo, že nejsou přínosem. Naštěstí se postupně zas „vytráceli“ a samotu jsem začal vnímat jako dar, nikoli trest. Tedy: jako trest jsem to snad nikdy nevnímal (možná někdo občas se snažil – ne ve zlém – toto „podsouvat“), ale myslel jsem si, že *ve dvou (či více) se to lépe táhne*; přesvědčil jsem se však, že toto neplatí vždy a s každým.

Té „klasické“ pastorační práce je tu tedy dost poskrovnu, ale najít si smysluplnou činnost lze vždy a všude. Netrpím tedy tím, že bych „neměl co dělat“ (někdy spíš naopak), ale třeba občas tím, že nemám se s kým poradit nebo o nějaké úkoly podělit. I když – pravda – některé jsou „nedělitelné“, ale jiné ne! Naštěstí jsou i tady lidé ochotní; krom toho se (dle možností) zapojuje i rodina (hlavně když ještě žil táta, přijelo příležitostně z mojí rodné farnosti i víc chlapů a udělal se pořádný kus práce); no a konečně sám také mám se kam vracet, když jsem těch působišť prošel již více, takže i takto „dobívám energii“, čerpám inspiraci, radím se apod.

... a kdybyste to měl vyjádřit, řekněme pro úplnější představu, v číslech?

Když například vezmu statistiku za loňský rok. Křest byl 1, a to v Rychnově; biřmování byli 4 (připravoval jsem jich 10, ale ti dojížděli z okolních farností; ještě další 3 začali, ale nedokončili), a to bylo po osmi letech; do výuky náboženství chodí ze dvou vesnic 12 dětí (ze třetí nikdo); pohřbů za loňský rok bylo celkem 5; svatba nebyla žádná; první sv. přijímání bylo v Rychnově naposled v r. 2008, další lze předpokládat v r. 2012.

Bývá to samozřejmě některé roky i lepší. Např. v r. 2002 bylo jen v Třebořově za rok 12 křtů (od školáků po miminka); ovšem dnes z nich pouze 2 jakžtakž chodí do náboženství. V prvním roce však, co jsem tu učil, bylo přes třicet; počty v dalších letech velmi kolísaly (hlavně díky těm, kdo nemají patřičné zázemí), např. loni bylo 20 ve třech vesnicích...

Průměrný počet účastníků na mši sv. v neděli: Rychnov 25-35, Třebořov 9-15, Mladějov 5-12. Tyto (někdo to může vnímat jako tragicky) nízké počty mají i své výhody! Je to např., že prakticky všechny účastníky bohoslužeb znám jménem (což ve velké farnosti nepřichází v úvahu); lidí je málo, ale jsou zato ve víře pevní, kvalita na úkor kvantity. Ke sv. přijímání pravidelně chodí 95-98% účastníků bohoslužeb (čili není příliš velký rozdíl mezi zpovídáním během roku a před velkými svátky).

Taková (možná trochu) „perlička“ ze statistiky na závěr. Zeptám se: Přijde např. v Újezdě třetina ze všech pravidelných nedělních účastníků na adoraci o prvním pátku? U MĚ ANO!! v Třebořově, 4-5 (a zprvu to podobně bylo i v ostatních dvou farnostech). Čili: člověk nesmí spatřovat v nižších statistikách pouze negativa.

V úvodu jsme vzpomněli Vaši bohatou pastorační činnost mezi dětmi a mládeží. Je vůbec možné na tomto poli pracovat i v podmínkách Vašeho současného působení?

Beze sporu ano. Dost často jsou „kamenem úrazu“ rodiče, kteří nejen nepodporují, ale i v mnoha příkazech ZAKAZUJÍ dětem chodit do náboženství, do kostela. Je to doslova *boj o každý centimetr* a někdy stačí velmi málo, aby veškerá (lidská) snaha propadla vniveč. Bůh má samozřejmě svoje „metody“, svůj „čas“ ... takže hlavně, když nějaký *krach* přijde, nesmí člověk propadnout malomyslnosti, ale např. vrhnout ušetřené síly na modlitbu.

Teď se např. docela slibně „rozjelo“ spolčo z čerstvě biřmovaných a na ně se daří *nabalit* i další (dokonce i ty, kteří „neuspěli“); je to po několika lidech z více vesnic, takže se musí různě improvizovat, střídát místa i čas; kuriozitou je to, že na toto spolčo mezi mládež chodí i ty paní, které byly spolu s nimi biřmované, ročník 1938 a 1941.

Vznikla např. tradice roznášení betlémského světla, hlavně v Třebořově (tady chodí už od r. 2001 8-12 dětí doslova dům od domu, vesnice je dlouhá 4 km), ale i další se snaží.

Nelze tu dělat úplně všechno z toho, co jsem byl zvyklý např. na Valašsku (divadla, mše sv. pro děti), ale zas třeba něco jiného: např. o prázdninách vezmu pár dětí na týden jen tak na „delší výlet“.

Tímto mi připomínáte, jak jste jednou u nás s dětmi nastudoval i scénku ze života sv. Zdislavy; pak jste se společně vydali na pout' na „místa Zdislavina“- podle Vašich slov - na místa pro Vás zvlášť milá a oblíbená. Ještě stále do Jablonného jezdíváte?

Svoji roli zde sehrála i skutečnost, že moje rodná sestra se jmenuje Zdislava. O Jablonném jsem tedy slyšel poměrně brzy, ale navštívil jsem ho poprvé v r. 1990 (jako bohoslovec) a pak 1997 s rodinami dětí, co se připravovaly na první sv. přijímání. A právě při té příležitosti jsem poznal faru v Jitřavě (byli jsme tam tehdy s celým autobusem ubytování).

Sem jsem pak začal jezdit častěji po nástupu do Rychnova (ještě i s dalšími ochotnými lidmi), abychom místní pastorační asistentce paní Ludmile Holčíkové pomáhali s dětmi. Tábory pro severočeské děti tedy fungují od r. 2001 a k nim se dle možností přidávají ještě další aktivity.

Rovněž se toto místo stalo středem mojí pozornosti pro množství přírodních a kulturních zajímavostí (které jsem mohl díky výše zmíněným aktivitám poznávat), také souvisejících s vírou a vůbec duchovní stránkou člověka. Rád se o jejich znalost dělím s každým člověkem dobré vůle; a jsou lidé, kteří si dali říct (i když by jich mohlo být ještě víc).

Čechy jako takové se mnohému Moravákovi jeví jako *duchovní pustina*, ale dřív tomu muselo být právě naopak Svědčí o tom množství poutních míst, kapliček, Božích muk a dalších *stop*... je tam toho snad dokonce víc než na samotné Moravě!!

Fakt bych všem Moravákům doporučil jezdit na dovolenou místo do ciziny hlavně do Čech. Není nutné vyřizovat si pas, ani měnit peníze, ani znát cizí jazyk... A lze tam najít vše, co v cizině (snad kromě *pravého* moře, ale např. takový Hamr na Jezeře u Stráže p.Ralskem svými rozměry, vodními lyžemi a dalšími atrakcemi je dost blízko). Míst, co stojí za to, kam i má smysl se vracet (ale také objevovat nové) je v Čechách na desítky dovolených!!

Určitě to stojí za zamyšlení ... a když už jsme u toho: kdyby si někdo naplánoval třeba výlet do východních Čech, potažmo na Svitavsko. Co hezkého k vidění by jste mu doporučil tam, u vás?

Přímo v mém „obvodu“ je to hlavně Mariánská Studánka, lesní kaple cca 4 km od fary (dá se k ní dojet silnicí nebo lesem); mše sv. jsou zde každou neděli od 1.května do 1. listopadové neděle, vždy ve 14.30 h (což je ideální, když se např. rodina vydá na výlet: zakončí jej zde mší svatou). Dále za zmínku stojí zbytky kláštera Koruna v Třebořovicích; potom také jsou tu cyklostezky, je tady důlní stezka, se kterou souvisí úzkokolejná dráha a železniční muzeum v Mladějově (původně svázela vytěžený šamot z Hřebče, ale teď je z toho výletní projížďka parním vláčkem, od května do září).

Města Lanškroun, Moravská Třebová, Svitavy zase přinášejí mnoho kulturních zajímavostí a pamětihodností. Z poutních míst je nejbližší do Koclířova, kam o prvních sobotách a jiných příležitostech přijíždějí autobusy poutníků ze široka daleka; tak trochu (a neprávem!!) opomíjená je Kalvárie u Jevíčka, komplex budov se znázorněním jednotlivých výjevů Ježíšova utrpení; v současnosti prochází generální rekonstrukcí, protože v r. 2013 bude výročí 300 let vzniku tohoto pozoruhodného poutního areálu.

Už o něco dál je další dost známé poutní místo, Králíky. Ale ono celé Ústecko-orlicko (možná zajímavější než samotné Svitavsko) je další oblastí, zvláště Moraváky miň *probádanou*, což je velice škoda. Jezdí se všude možně do ciziny, někdy za kulturou a sportem, i za „duchovnem“, ale MAME TO VŠECHNO MNOHEM BLÍŽ, jen o tom nevíme...

No, není to lákavá představa? A jak nám to hezky otec Pavel líčí. Přiznávám (a možná nebudu sama), že teď, v půli února, když se rtuť na teploměru stále ještě tlačí hluboko pod bod mrazu, jsem se na chvíli uviděla na prázdninách. Jeho nabídky evokují nejen myšlenky na léto, ale i další, a pro něj obzvlášť důležité téma:

Ne, opravdu jsem nezapomněla, ale záměrně ji nechala na konec: otázku ohledně letních táborů. Povídejte, otče, kde všude máte „rozhozené sítě“, jak moc vám zabírají času a tak ...

Času zabírají fakt hodně; jen díky tomu, že jsem tak trochu na *miň frekventovaném* místě, mohu se tomu takto věnovat. Samozřejmě, pokud ta situace nastane, jsem připraven „přeorientovat“ se, více toho naložit na další lidi, kteří jsou v občanském sdružení MALÁ ANTIOCHIA angažovaní. Teď se všichni spoléhají, že „to zvládám“, ale bezpochyby mohou dělat víc i jiní.

Antiochia sama o sobě za cca 18 let od svého vzniku už nechala své stopy na desítkách míst Čech a Moravy. Snažíme se na některá vracet, některá „oživovat“, ale faktem zůstává, že když se to nepodchytí hned od samého začátku (čili konce Antiochie), už to jde ztuha. Máme ovšem několik „klasických“ oblastí, kde to funguje.

Před třemi lety vznikly webové stránky (mala.antiochia.cz), přes které informujeme širší okruh lidí o nás, o našich aktivitách, a samozřejmě také propagujeme tábory. Takže i zde se mají možnost *zachytit se* (a hlásí se!) miň věřící či nevěřící. Počet takto přihlášených takřka už přesahuje počty z těch původních Antiochií, čili je to tak trochu „druhá linie Antiochie“.

Pro letošní rok plánujeme v Čechách 4 tábory, na Moravě 4-6 (tady ještě není počet ustálený, Morava se trošku později „probouzí“); ale počítám, že do půli března už budou na našich stránkách všechny. Otázka pak je, kolik se jich naplní; loni z 11 plánovaných se nakonec realizovalo jen 6... Ale i tady se snažíme *tlačit* na kvalitu, aby převážila nad kvantitou.

Je fajn, že se i přes poměrně velkou vzdálenost, tu a tam v Újezdě zastavíte. První farnost prý většinou přiroste k srdci. Je to pravda?

V tomto směru možná neexistuje mezi kněžími nějaká „zaručená statistika“ (a snad by stálo za to ji vytvořit!), ale ze své strany můžu říct jednoznačně: ANO.

Tak to nás těší. Lepší závěr snad náš rozhovor nemohl mít.

Díky za něj, za všechnu práci, kterou jste u nás udělal, i za tu, co nyní zas děláte jinde a pro jiné. Ať v ní stále nacházíte radost a Boží požehnání. A taky – ať se k nám pořád vracíte, vždycky Vás rádi vidíme.

/H. Martincová/

Pořad bohoslužeb v březnu – farnost Újezd

1. března : Úterý	17.00 Dr.:	Za Františka Ovesného, syna Miroslava, rodiče, stařečky, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro celou rodinu	
2. března : Středa	15.20 Új.: 17.00 Dr.: 17.30 Sl.:	Za + Stanislava Pavelku, jeho rodiče, + rodinu Zvončákovu, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za rodiče Žabkovy, syna Jana, rodiče Šústkovy, dva syny, snachu Ludmilu a dar zdraví pro živou rodinu Za + Jaroslava Matulíka, Františku, rodiče a Boží ochranu pro živou rodinu	MJ
3. března : Čtvrtek	17.00 Dr.:	Za rodiče Žabkovy, syna Jana, rodiče Šústkovy, dva syny, snachu Ludmilu a dar zdraví pro živou rodinu	
4. března : Pátek	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Andělu Drábkovu, + rodiče Ambruzovy a ochranu Boží pro živou rodinu Za Petra Kozubíka, dvoje rodiče, duše v očistci a živou rodinu	Ku
5. března : Sobota	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Josefa Belžika, jeho rodiče a dar zdraví pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu u příležitosti životního jubilea, za + manžela, rodiče z obou stran a duše v oč.	Pe
6. března : Neděle 9. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Marii Hlavicovu, rodiče z obou stran, bratry, sestru, švagry a dar zdraví pro živou rodinu Za živé, zemřelé a nemocné kantory, spolužáky, spolupracovníky a duše v očistci Za farníky (sv. křest) Za + rodiče Běloňovy, syny, dceru zetě, snachu, vnučku, vnuka a stařečky	Ma Pe ŠF Ov
7. března : Pondělí	15.20 Új.:	Za + rodiče Machů, syna Ladislava, duše v očistci, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu	On
8. března : Úterý	17.00 Dr.:	Za živou a + rodinu Vlčkovu, Pavelkovu a duše v očistci	
9. března : Středa Popeleční středa	6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.00 Dr.: 17.30 Sl.:	Za Josefa Kořenka, jeho rodiče, Josefa Dubského, ochranu a pomoc Panny Marie pro živou rodinu Za + Vlastislavu Šlízkovu (<i>nedožítých 90 let</i>), jejího manžela, syna Vlastimila, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františku a Jana Kořenkovy, jejich + rodiče a sourozence a duše v očistci	Ku Mě Am KJ
10. března : Čtvrtek	17.00 Dr.:	Za Vlastu Tománkovu, rodiče z obou stran a živou rodinu	
11. března : Pátek Ferie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + Františka Hůště, duše v očistci, živou a + rodinu Za Marii a Otakara Kozubíkovy, jejich rodiče, + sourozence, Miloslava Fiodora, syna Radka, duše v očistci a dary Ducha svatého pro živou rodinu	An
12. března : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Čechovy, + Vladimíra Čevelu, jejich + sourozence a dary Ducha svatého pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za všechna přijatá dobrodíní u příležitosti životního jubilea a za + manžela	Am
13. března : Neděle 1. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Miroslava Strušku, jeho rodiče, + Ludmilu a Františka Barcúchovy, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu Za živou a + rodinu Daďovu a Hořákovu Za + rodiče Hlavicovy, Fojtů, + Milana Kirschnera, rodinu Kirschnerovu a duše v očistci Za živé a + Františky a Anděly z Drnovic	An Mě FL JaK
14. března : Pondělí	15.20 Új.:	Za rodiče Bodlákovy, syna Josefa, rodiče Novotné, S.M. Makrinu Bodlákovu a Boží požehnání pro živou rodinu	On
15. března : Úterý	17.00 Dr.:	Za + Marii Jurčagovu a dar zdraví pro živou rodinu	

16. března : Středa	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Martinkovy, dceru, syna, dvoje stařečky a duše v očistci Za Aloise a Kristýnu Frajtovy, syna, švagrovou Marii, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro celou živou rodinu	Ku
17. března : Čtvrtek	17.00 Dr.:	Za + Marii a Haničku Vránovy a Boží ochranu pro živou rodinu	
18. března : Pátek	15.20 Új.: 17.00 Sl.:	Za + rodiče Kozubíkovy, jejich dva syny a Boží požehnání pro rodiny jejich dětí Za + Aloise Váňu, jeho rodiče, + rodiče Františku a Jana Šimonů, jejich vnučku, syna Josefa a Boží ochranu pro živou rodinu	MJ
19. března : Sobota Sv. Josefa	6.30 Új.: 16.00 Lo	Za + Josefa a Marii Kovářkovy, + Květu Lukácsovou a dar zdraví pro živou rodinu Za + Josefa Slámu k nedožitým stým narozeninám	MJ MJ
20. března : Neděle 2. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodiče Baruchovy, jejich + syna Stanislava, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Vladimíra a Marii Kozubíkovy, syna Aloise, živou a + rodinu Kozubíkovou Za + Josefa Šimoníka, živou a + rodinu Šimoníkovou a Machů Za + rodiče Holé, syna Stanislava, Františka Fojtíka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF Mě Ra MJ
21. března : Pondělí	15.20 Új.:	Za + Josefa Hlavičku a jeho otce Rudolfa	On
22. března : Úterý	17.00 Dr.:	Za + rodiče Prchalíkovy, vnuka Pavla, dary Ducha svatého a Boží požehnání pro živou rodinu	
23. března : Středa	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Andělu a Františka Honkovy, rodiče Okaté, dceru Marii, celou + rodinu Václavíkovou, duše v očistci a dar zdraví pro živé rodiny Za Josefa Bližňáka, syna a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	ZvV
24. března : Čtvrtek	17.00 Dr.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich rodiče, sourozence, švagrové, snachu, zetě a duše v očistci	
25. března : Pátek Slavnost Zvěstování Páně	6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.00 Dr.: 17.00 Sl.:	Za + rodiče Šimoníkovy, jejich děti, rodiče z obou stran, dva vnuky, pět zeťů, Anastázii, Jana a Annu Olejníkovy a dary Ducha svatého pro živé rodiny Za Andělu Poláchovu, rodiče Poláchovy a duše v očistci Za rodiče Kofenkovy, Kristýnu Ludíkovou a Boží požehnání pro živou rodinu	Ma Pe Am Ov
26. března : Sobota	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Annu Černobilovu, sourozence, rodiče, + rodinu a duše v očistci Za + Štěpánku a Františka Andrysovy a jejich + rodiče	ŠF
27. března : Neděle 3. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za Jindřicha Strušku, syna, dva bratry, dvoje rodiče a živou rodinu Za farníky Za + Jindřišku Žalkovu (<i>k nedožitým šedesátinám</i>), manžela Jaroslava, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živé rodiny Za + rodiče Šomanovy, + Jana Častulíka, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu	An Mě ZvV JaK
28. března : Pondělí	17.35 Új.:	Za Josefa Ďulíka, jeho syna, Františka Janků, rodiče Ďulíkovy, Belžíkovy, duše v očistci a ochranu Panny Marie pro živé rodiny	On
29. března : Úterý	19.00 Dr.:	Za + Marii Marcaníkovou, tchána, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
30. března : Středa	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Ludmilu Hověžákovou, manžela, jejich rodiče, rodinu Juříkovu, Pavelkovu, Bartošovu a Boží požehnání pro živé rodiny Za živou a + rodinu Krausovu, Kouřilovu, Hlavenkovou a Cvešperovu	ZvV
31. března : Čtvrtek	18.30 Dr.:	Za Františka Tkadlece, jeho rodiče, rodiče Kůdelovy, syna Stanislava, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu	

Pořad bohoslužeb v březnu – farnost Horní Lhota

3. března :	16.00	Za Stanislava Hustého, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
4. března :		Za + rodiče Andrysovy, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
5. března :	17.45	Za členy živého růžence
6. března : 9. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + paní Smetkovu a dva manžele Za + rodiče Kovářovy, dceru Marii, Františka Váňu, jejich rodiče, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
7. března :	17.00	<i>Sehradice:</i> Na poděkování za 80 let života s prosbou o dar zdraví, ochranu Boží a přímlyvu Matky Boží pro celou rodinu
9. března : Popelční středa	7.00 16.00	Za + rodiče Martincovy, syna Miroslava, jeho manželku a celou živou rodinu s prosbou o Boží ochranu
10. března :	16.00	Za + Bohumila Juračku, + Miloslavu Michalčíkovu, rodinu Strnadovu a Boží požehnání pro celou živou rodinu
12. března :	17.45	Za Oldřicha Ambrúze, osm sourozenců, rodiče z obou stran, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu
13. března : 1. ne	6.55 9.30	Za Antonína a Marii Máčalovy, Josefa a Bohumilu Dorníčákovy a duše v očistci Za farníky (<i>sv. křest</i>)

postní		
14. března :	17.00	<i>Sehradice: Za uzdravení rodových kořenů, ochranu a pomoc Panny Marie pro živou rodinu</i>
15. března :	17.00	Mše sv. a Mariánské večeřadlo (P. Jaroslav Stríž)
17. března :	16.00	Za + rodiče Žáčkovy, jejich dceru Františku, rodiče Maňasovy, jejich děti a Boží ochranu pro živou rodinu
19. března :	17.45	Za Františka Žáčka, dvě manželky a celou živou rodinu
Sv. Josefa		
20. března :	6.55	Za + Marii Váňovu (<i>výroční mše sv.</i>)
2. neděle	9.30	Za + Bohumila Roubalíka (<i>výroční mše sv.</i>)
postní		
21. března :	17.00	<i>Sehradice: Za živou a + rodinu Kurfirzstovu, duše v očistci a živou rodinu</i>
24. března :	16.00	Za + rodiče Marii a Stanislava Petrů, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
Čtvrtek		
25. března :	7.00	Za + rodiče Marii a Josefa Kozubíkovy, + Františka Macíka, živou a + rodinu Grygarovu a Večerkovu
Zvěst.	16.00	Za Františka a Ludmilu Majzlíkovy, syna, vnuka, rodiče Majzlíkovy, Záhorovské a duše v očistci
Páně		
26. března :	17.45	Za + Josefa Fojtíka, rodiče, + rodinu Březinovu a Boží ochranu pro živé rodiny
27. března :	6.55	
3. ne	9.30	Za + Marcelu Žáčkovu, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
postní		
28. března :	17.00	<i>Sehradice: Za rodinu Bačovu, Idesovu, celý rod a duše v očistci</i>
31. března :	16.00	

Zprávy a informace

Nové telefonní číslo na farním úřadě v Újezdě. Pokud voláte na faru do Újezdu u Valašských Klobouk z mobilního telefonu, volejte číslo: 731619849. Pokud voláte z pevné linky, použijte staré číslo: 577350293.

Postní almužna není v pravém slova smyslu almužnou; není ani sbírkou. V prvé řadě jde o pastorační akci, způsoby duchovní formace života věřících. V době, ve které více než jindy vnímáme Kristovo utrpení z lásky k nám, chceme více vnímat ty, kteří také trpí. Co si odřekneme v postní době, pomůže potřebným. Jde o to podělit se o dary, které od Boha dostáváme, s těmi, kteří jich mají méně. Duch Postní almužny pomáhá i nám dospělým v prožívání postní doby a může ukázat i dětem smysl odříkání. P. Bohumír Vitásek, prezident ACHO.

Zajímavá přednáška o sexuální výchově, která nejen srozumitelným způsobem pojmenovává základy této problematiky, ale také je zajímavým příspěvkem k aktuální debatě na toto téma, která probíhá v ČR se konala 17. ledna 2011 na faře u sv. Mikuláše ve Znojmě pro pedagogy, zástupce médií, rodiče a další zájemce o tuto problematiku. Je možno ji nalézt na internetové televizi www.TV-MIS.cz - zde na ni posílám přímý odkaz <http://temabox.tv-mis.cz/?id=675>.

Pout' za obnovu rodin a nová kněžská povolání bude letos pro náš děkanát na Velehradě v sobotu 9. dubna.

Sbírky na opravu farního kostela v Újezdě a filiálních kostelů ve Slopném a v Drnovicích se bude konat o těchto nedělích. 13. března; 17. dubna; 12. května; 19. června; 17. července; 14. srpna; 18. září; 16. října; a 27. listopadu. Omlouváme se za chybné uvedení těchto dat v pastoračním plánu.

Jáhenské svěcení v Olomouci bude v neděli 19. června 2011.

S K U P I N Y Ú K L I D U

V kostelích újezdské farnosti
v březnu 2011:

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné:

5.3.:	10.	9.	1.
12.3.:	11.	10.	2.
19.3.:	12.	11.	3.
26.3.:	13.	1.	4.